

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งของไทยที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อกระจายอำนาจการปกครอง (decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งเป็นเขตชนบทอันเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและการสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง (political participation) หรือที่เรียกกันว่า ปกครองตนเอง (local self government) ตามระบอบประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ชนบทมากที่สุด (ศุภชัย ยาวะประภาส. 2540 : 3) เมื่อเป็นเช่นนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อมเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง กล่าวคือมีเจ้าหน้าที่มาจากการเลือกตั้งซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในตำบล มีการดำเนินงานโดยให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมบริหารตำบลแล้ว การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ย่อมที่จะสามารถแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนระดับตำบลได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้ประชาชนในตำบลมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อองค์กรของชุมชนระดับตำบล ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนในตำบลมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อองค์การบริหารส่วนตำบล และรู้สึกดีว่ามีความผูกพัน มีส่วนได้ส่วนเสียต่อถิ่นอาศัยซึ่งเป็นการสร้างพลเมืองที่มีความรับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติโดยส่วนรวม (อุทัย หิรัญโต. 2523 : 5-6)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยได้นำระบบการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานการปกครองพื้นฐาน และมีความสัมพันธ์กับหน่วยการปกครองอื่น หากหน่วยการปกครองนี้ไม่มั่นคงก็จะมีผลกระทบกระเทือนต่อหน่วยการปกครองทุกระดับ และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร

องค์การบริหารส่วนตำบลตามรูปแบบใหม่นี้ จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในระยะเริ่มแรกตามพระราชบัญญัตินี้ประกอบด้วย สภาตำบลซึ่งสมาชิกมาจากการเลือกตั้งจากรายครัวในแต่ละหมู่บ้าน และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิก ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเสียใหม่ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารและสมาชิกสภาโดยตรง เพื่อให้การทำหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมีอิสระเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น กอปรกับรัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจที่จะต้องบริหารจัดการเพิ่มขึ้นอีกมาก ด้วยเหตุนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงจำเป็นต้องเพิ่มความรู้ความสามารถในการบริหารทรัพยากรทางการบริหารขององค์การบริหารเพื่อรับกับแผนการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว

เนื่องจากหน่วยการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองตั้งแต่การกำหนดนโยบายและการควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายที่ท้องถิ่นต้องการ ซึ่งโดยทั่วไปทุกท้องถิ่นต่างก็มีความต้องการที่เหมือนกัน คือ ต้องการให้ท้องถิ่นของตนเองมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดีมีความเป็นอยู่ที่ดีสะดวกสบาย ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงภารกิจที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นนั้นย่อมแสดงว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ประทาน คงฤทธิศึกษากร. 2535 : 10)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองระดับรองของรัฐ ซึ่งรัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายอำนาจการปกครองทั้งทางการเมืองและทางการบริหารให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง สามารถกำหนดนโยบายและบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ โดยมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมายของท้องถิ่นนั้น ๆ จะเห็นว่า การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้น โดยกฎหมายมีฐานะเป็นนิติบุคคล คณะผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจอิสระจากรัฐบาลกลางในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ มีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน มีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ไปให้

ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน และมีงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สินและบุคลากรของตนเอง ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นจน ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อันเป็นเป้าหมายสำคัญที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องบรรลุให้เป็นผลสำเร็จ กล่าวคือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นตามหลักการปกครองปกครองท้องถิ่นจะมีการกิจและหน้าที่หลัก คือ การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบาย ฉะนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องกำหนดนโยบายให้ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น และบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายที่วางไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนี้ การปกครองท้องถิ่นที่เข้มแข็งและดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นจะได้รับความศรัทธาจากประชาชนในท้องถิ่น อุทัย หิรัญโต (2523 : 6) กล่าวไว้ว่า การปกครองท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง จะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเชื่อมั่น และศรัทธาต่อท้องถิ่น ประชาชนจะรู้สึกดีว่ามีความผูกพัน มีส่วนได้เสียต่อถิ่นอาศัย อันจะเป็นการสร้างสรรค์ผลเมืองที่รับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติโดยส่วนรวม ด้วยเหตุนี้ การปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบจึงจำเป็นต้องให้ประชากร ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

ผู้ศึกษามีความสนใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและมีความมั่นใจว่า กระจายอำนาจคือหัวใจสำคัญและที่สำคัญที่สุด คือ การทำงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ทุกตำบลทั่วประเทศและมีความใกล้ชิดกับประชาชนระดับรากหญ้ามากที่สุด และ โดยกฎหมายได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ต้องทำ 9 ประการ ซึ่งมีผลต่อความอยู่กินดีของประชาชนจึงสามารถกล่าวได้ว่าการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายกำหนดจึงเป็นเครื่องชี้วัดว่าท้องถิ่นได้รับการพัฒนามากเพียงใด ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอนนางหงส์ อำเภอดงพูนผล จังหวัดนครพนม ซึ่งผลของการศึกษาคั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อตอบสนองกับผู้รับบริการหรือประชาชนให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอนนางหงส์ อำเภอดงพูนผล จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนจำแนกประชาชนตาม เพศ อาชีพ และระดับการศึกษาต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการศึกษา

การศึกษานี้ ผู้ศึกษา ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชน ที่มี เพศ อาชีพ และระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษากำหนดตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม โดยศึกษาการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ด้านต่าง ๆ ทั้งสิ้น 8 ด้าน ตามพระราชบัญญัติองค์การองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 5,037 คน (ทะเบียนราษฎร สำนักงานทะเบียนอำเภอธาตุพนม. 2553 : 25)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม 11 หมู่บ้าน จำนวน 371 คน ผู้ศึกษาได้ใช้สูตรการคำนวณของยามานะ (Yamane. 1993 : 127)

4. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

4.1.1 เพศ

4.1.2 อาชีพ

4.1.3 ระดับการศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติองค์การองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 ซึ่งได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ 8 ด้าน ดังนี้

4.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะรวมทั้งกำจัด

มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

4.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.2.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอัน

ดีงานท้องถิ่น

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มีระยะเวลาในการศึกษา เดือน สิงหาคม – กันยายน พ.ศ. 2553

กรอบแนวคิดการศึกษา

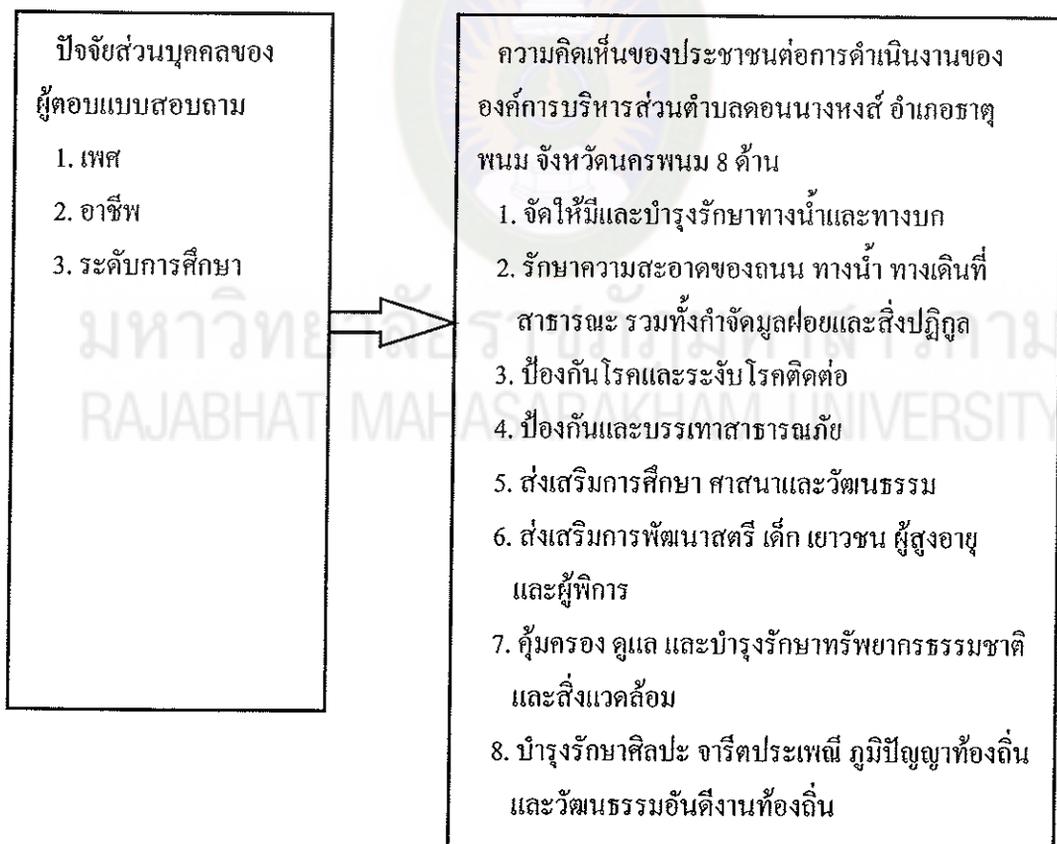
การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษาได้ศึกษา อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ทั้งหมดมี 8 ด้าน กรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

(Independent variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent variable)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม 5 ระดับ คือ ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นในระดับมาก ความคิดเห็นในระดับปานกลาง ความคิดเห็นในระดับน้อย และความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
2. **ประชาชน** หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
3. **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
4. **อำนาจหน้าที่** หมายถึง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67
5. **การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ มาตรา 67 พระราชบัญญัติสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบด้วย 8 ข้อ ได้แก่
 - 5.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์จัดให้มีการสร้างถนน ตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและจัดให้มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
 - 5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์จัดให้มีการทำความสะอาดในที่สาธารณะเป็นประจำ จัดให้มีที่ทิ้งขยะมูลฝอย การเก็บขนขยะ การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์การบริหารส่วนตำบลในการรักษาความสะอาด
 - 5.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์จัดให้มีการกำจัดยุงลายและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าประจำทุกปี การฉีดพ่นหมอกควันป้องกันโรคไข้หวัดนก และมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำ

5.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบล
คอนนางหงส์จัดให้มีเครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอและทันสมัย
และมีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรักษาความสงบ
เรียบร้อยและป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ ภายในตำบล

5.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วน
ตำบลคอนนางหงส์จัดให้มีการศึกษาสำหรับประชาชนการศึกษาของเด็กปฐมวัยการอบรม
ประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ และบำรุงศาสนา ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงาน

5.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่
องค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์จัดให้มีกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชนจัดตั้งกลุ่ม
อาชีพสำหรับสตรีจัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนจัดให้มี
การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพผู้พิการและช่วยเหลือผู้พิการในด้านต่าง ๆ

5.7 คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง
การป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติการจัดทำเขตแนวการสอดส่องดูแลรักษาทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบำรุงรักษาแหล่งน้ำ คู คลอง ป่าไม้และอื่น ๆ

5.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาน
ท้องถิ่น หมายถึง การจัดให้มีการอนุรักษ์จัดกิจกรรมประเพณีประจำปีการส่งเสริมภูมิปัญญา
ท้องถิ่นการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการอนุรักษ์ศิลปะจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและ
วัฒนธรรมอันดีงานท้องถิ่น

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปเป็นข้อมูลการวางแผนในการ
ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนนางหงส์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น